

er en Sammen dragelse af allerede bestaaende Skatter; thi efter min Anskuelse er dette fuldkommen rigtigt. Jeg tror derfor blot at burde gjøre Forsamlingen opmærksom paa, hvad der i Motiverne Pag. 13 indeholdes, men som man synes at have overseet, nemlig, at den nye Skat slet ikke paalægger andre Byrder eller gjør større Fordringer til Folket i det Hele end de ældre, i hvis Sted den træder, og dernæst, at forsaavidt man tager Land og Kjøbstad og sætter dem ligeoverfor hinanden, at ogsaa de forskjellige Dele af Samfundet træffes paa den samme Maade som nu. Efter de ældre specielle Skatter paahviler Landdistricterne 459,444 Rbd., og efter det nærværende Lovudkast vilde Landdistricterne have 458,394 Rbd. at udrede. Det er at komme det saa nær, som det efter de i Sagens Natur liggende Bæmseligheder kunde være muligt, og det selvsamme er ogsaa Tilfældet, naar man sammenligner hvad Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder nu udrede og efter Lovudkastet herefter skulle udrede. Den ærede Taler, som idag først udtalte sig, har rigtignok sagt, at der endnu blev det Spørgsmaal tilbage, om ogsaa den nærværende Skattelignings Norm er den retfærdige og rigtige. Men om man ogsaa kan være fuldkommen enig med ham i, at den nærværende Skattelignings Norm i visse Henseender er endog meget mangelfuld, saa tror jeg dog, at man ogsaa maa være enig i, at det er meget vanskeligt og næsten ugjørligt i kort Tid at finde og opstille en virkelig retfærdig Skattelignings Norm, en Norm, som skulde opfylde alle de Fordringer, som kunde gjøres; og mindst vilde det være at vente, at man skulde være lykkelig i denne Bestræbelse, naar man troede at kunne naae Maalet igjennem en eneste Beskatning, der skulde ramme al Indtægt paa eens Maade. Thi hvor enig jeg er i, — og jeg tror tidligere maaskee end nogen Anden her i Landet at have yttret denne Anskuelse — at man ikke skal vige tilbage for en Indkomsts og Formuestats saakaldte Bæmseligheder, og at denne Beskatningsmaade kunde benyttes i ikke ringe Omfang, for at supplere hvad Staten behøvede, og for igjennem den at udjevne de Uligheder, som resultere af de ældre Beskatningsmaader, saa vilde det grændse, jeg tillader mig at sige

det, til Bændvid at troe at kunne gjøre det af i Staten med den eneste Indkomsts og Formuestat. Det vilde være en Efterligning af den phystokratistiske „impôt unique“, som ikke engang havde saameget for sig som Phystokraternes eneste Grundstat, og det eneste Forsøg, som dermed er gjort, viste ogsaa det aldeles Urigtige og Uholdbare i denne Fremgangsmaade. Ligesom jeg derfor maa være aldeles mod en eneste Indkomsts og Formuestat, det vil sige, at benytte Formue- og Indkomstsstat som den eneste Beskatningsmaade, ligesaa lidt tror jeg, at man skal anvende den i altfor ringe Omfang; thi de Bæmseligheder, som dermed ere forbundne, naar den skal indføres paa en nogenlunde rigtig Maade, ere saa store, at man aldrig bør underkaste sig dem blot for et lille Diemeds Skyld. Det er imidlertid ikke Stedet nu at afhandle, hvorvidt Formue- og Indkomstsstaten er rigtig eller ikke. Alt hvad jeg har troet at burde gjøre opmærksom paa, efterat den høitærede Finantsminister saa klart har fremstillet, at her ikke kan være Tale om nogen Skattereform, men kun om en Skattesammen dragelse, er, at i selve det os foreliggende Lovforslags Motiver allerede ligger det tydeligste Beviis for, at her slet ikke er Spørgsmaal om noget nyt Paalæg eller om at belægge Statsborgerne med større Afgifter end de hidtil have baaeret, men kun om at sammen drage de nærværende Skatter og foranstalte deres Opkrævning paa en bedre Maade, og derfor er Alt, hvad jeg i Hovedsagen kunde have at indvende imod Lovudkastet, afvæbnet derved, at den høitærede Finantsminister har erklæret sig villig til at modificere §§ 2 og 4, som, jeg tillader mig at troe det, kunde have været heldigere affattede, naar man blot havde til Hensigt at sammen drage de nærværende Skatter, og ikke ogsaa vilde antyde en Regel for Fremtiden.

Formanden: Jeg skal tillade mig at spørge, om der er flere Talere, som onske Ordet. (Ja! Ja!) I saa Tilfælde skal jeg afbryde Forhandlingerne for idag og lade dem fortsættes i det næste Møde, som vil blive i Morgen Kl. 12. Dagsordenen vil da blive for det Første Forelæggelsen af nye Lovudkast. Finantsministeren agter nemlig, at indbringe et Udcast til